

H 4989 *Pöökimees*

5223.

II 719.

27. Dez. 1913

Kõiksugu pildid I.

Lastele.

G. Pihlaka kirjastus
Tallinnas.

10

ENSV TA
Kirjandusmuuseumi
Arhiivraamatukogu

37499

Mitu halwa ilma peal.

Mitu halwa ilma peal?

Viis on halwa ilma peal:

üks on poeg, kes isata,

teine tütar, kes emata,

kolmas halwa orjane,

neljas halwa waenelapsi,

viies halwa leske naine

Kus nutab poega isata,

sinna kaewu kaewatakse:

Kus nutab tütar emata,

sinna uhtab hallitas.

Kus aga nutab orjate,

sinna tehtaks tiigile;

Kus aga nutab waenelapsi,

sinna jäänud järwele:

Kus aga nutab leske naine,

sinna jookseb jõe.

Rahwalaul.

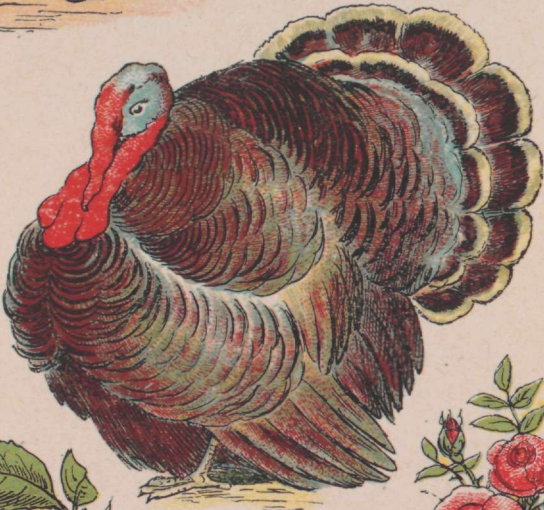
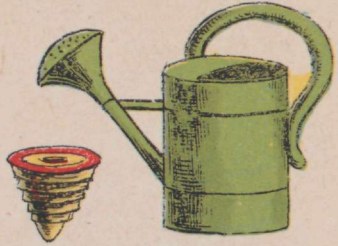
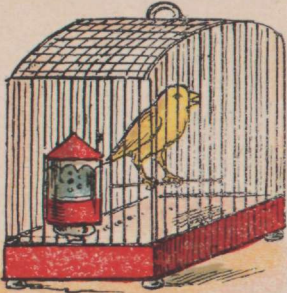
Mõistatus.

Müürira pikune ja lamine, eitarne paari
härgi aga ei jõua paigast mehada?

Mis see on?

Õhtul.

Päew looja läeb ja jõuab õõ,
ning otša lõpeb päewa töö,
nõtkib rahu täidab ilmamaad
ja matab mured muljuwad.
Mets, mäeb ja orud magawad,
ja linnud hulgal uinuwad,
ning lillekesed ühtlasi
on emahõlmas homseni
ja taewast ehatähele
tulbpaistel hiilgab armsaste,
ta hüüab: „Waene süda, ja
jää wait ja maga rahuga!”

J. Bergmann

Mõistatused.

Ora ees,
käärid taga,
lerra keskel —
mis see on!

Söödad tui wenda,
seod kui warast —
mis see on?

Kodu.

Kodu tahaksin ma jälle,
kodus oleks jälle ma,
paistab ometi mul kodus
pätke teise iluga.

Kodus elab arm ja heldus,
kodus õnn ja rõõm mul ees,
ja nii väga, oh nii väga
kaebab igatsus mu sees.

Oh mis igatsus mind waevab?
Mis ma õhtan lõpmata?
Mis mu südame teeb raskest
suure salamurega?

Isa, armas Isa taewas,
lase kätte jõuda a'ad,
mil ma ükskord weel saaks näha
oma kallist isamaad!

Gr. Ruffow.

Kewadel.

Mets ja maa on lumest paljad,
leige tuul neid kosutab;
wäljad, luhad jälle haljad,
õdit maailm nüüko rõõmustab.

Tihemaks läeb puude wari,
lillefeseb õitsewad:
liblikad ja linnufeseb;
mööda õist lendawad.

Õõõfeseb lõõwad tralli,
metsalinnud laulawao;
lapsed lastwad kuterpalli,
mängiwad ja hõiskawad.

Õdit on rõõmus, ei ma tohi
siis weel mures leinata,
fegade on mõnus rohi
muret ära ajama.

R. Malm.

Õõõstatus.

Palakas põleb ära,
ääred jääwad järele —
mis see on?

Galwel.

Küll on tena telguga
hangeft alla lasta:
kaugel luhal järewad
jää ja lumi wasta.

Sumehelbed hiilgawad,
puudel ehted uued:
kodalatel karjamaal
ielias lumekuued.

Tihane ja warblane
aida ufje taga
otfiwad ja ootawad
et saaks iwa aga.

Langeb mõni wale —
üks kui teine warmas:
iga kehwen keetake
näljasele armas.

Küll on tena telguga
hangeft alla lasta:
kaugel luhal järewad
jää ja lumi wasta.

H. Ramfen

Minu isa majakene.

Minu isa majakene
linnupesa sarnane,
fiiski ma kui linnukene
igaisen ta järele.
Selge hallikas seal jooksib,
sealt ma lapsepõlwes jöin.
kenas koplis paju õitseb.
sealt ma pajupilli tõin.
Kena sirge kast seal seisab,
temast magust mahla sain.
pihlakas seal õues õitseb,
temast magust marja sain.
Bäike lena lohakene,
lõige tallim surmani;
armas isa majakene
minu meeles alati.

M. Kõrber.

Õdistatus.

Geest siiruwiruline, pealt kullakarwaline
mis see on?
